

מ"ת 30395/06/20 - מדינת ישראל נגד סעיד עישאן, מוחמד עישאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 30395-06-20 מדינת ישראל נ' עישאן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 259805/2020

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

מבקשים מדינת ישראל

נגד

משיבים

1. סעיד עישאן (עציר)

2. מוחמד עישאן (עציר)

החלטה

בענין המשיב 2

1. בקשה למעצר המשיב 2 עד תום ההליכים.

2. כנגד המשיב 2 הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאה והובלה של נשק, ירי מנשק חם, וביחס למשיב 2- נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח.

3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 25/5/20 נסעו המשיבים ליד בית סאלח עישאן; בשלב מסוים יצאו המשיבים מהרכב ושוחחו עם אחרים; לאחר מכן שבו המשיבים לרכב והחלו נוסעים באיטיות; המשיב 1 הוציא ידו מחלון הרכב וירה יריה אחת (לכל הפחות) באוויר.

4. הנשק נתפס סמוך לבית המשיב 1.

5. המחלוקת הראייתית צרה- האם המשיב 2 היה מודע לקיומו של נשק ולירי.

6. אין חולק (המשיבים אף מאשרים זאת) כי שני המשיבים נסעו ברכב יחד; אין חולק כי בוצע ירי מתוך הרכב (הדבר אף תועד במצלמה); ; אין חולק כי לאחר הירי מסיע המשיב 2 את המשיב 1 (פרוטוקול 21 יוני שו' 3). המחלוקת, כאמור עוסקת במודעות.

7. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, בחנתי טענות הצדדים, סבורני כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית במידה ובעצמה תקינות, להוכחת האישום בתיק זה.

8. אזכיר- בשלב זה איני נדרש לבחינת מהימנות ההודעות, וממילא גדר המחלוקת צרה.

9. גם ראיות נסיבתיות די בהן להקים תשתית ראייתית לכאורית.

10. אשר לקביעת הראיות, ולשאלת המודעות אציין כמה נקודות. ברכב נמצאו שני תרמילים (דוח פעולה רוסלן אבשלומוב מיום 25/5/20); ; ללמדך כי לפחות חלק מהנשק היה בתוך הרכב בעת הירי (לאור כיוון

הנפילה); מסמך קצ"ה- מוחמד מאשר (תרגיל חקירה של הכנת החדר לחקירה)- שסעיד ירה והוא ראה ונבהל (קצ"ה); תמליל חקירה קפ"ז- עמ' 3- סעיד הוא זה שירה; היתה קטטה בינו לבין בן דוד שלו. לא יודע למה הוא ירה. היינו ברכב שלי כשהוא ירה; אני נוהג כל הזמן ברכב; אני ראיתי אותו כשהוא ירה והוא כאשר אני באתי.... הוא יורה". כאשר ירה היד שלו היתה מחוץ לרכב; ירה שתי יריות"; מסמך קנ"ז- מעבר בין שני רכבים מסובארו להונדה של המשיב (יתכן שהעברת הנשק); מזכר ק"ט- מוחמד מסר שסעיד עלה לרכב כשהוא מחזיק ב"שקית". **כשהבחין בניידת ברח מהפחד שיתפס עם סעיד ועם הנשק.**

די בראיות כדי להקים מודעות לשלב לכאורי זה.

11. ראשית- מדובר בנשק מסוג קרלו-קרל גוסטב (ראה מסמך קנ"ב); הפסיקה קבעה כי מקום בו נישא נשק בגודל שכזה ברכב, חזקה כי קיימת מודעות לנשיאה; ראה למשל בש"פ 5032/19 **עלי ג'בארין נ' מ"י**.

12. שנית- מקום בו מבוצעת התנהגות מחשידה, גם אגב נהיגה, יש בה לאשש מודעות; כך, כאשר מבוצעת האטה לפני השלכת נשק, וכך, באופן דומה כאשר מבוצעת האטה לפני שימוש בנשק; השווה- בש"פ 1040/20 **נג'ואן סעיד נ' מ"י**.

13. שלישית- אשר לטענה כי חלקו של המשיב 2 הוא נוכחות פאסיבית מבלי שנקט פעולה או מעשה הקושר אותו לעבירות, אבהיר כי אין דרישה במבצעים בצוותא כי כל אחד מהנאשמים יבצע בעצמו את רכיבי היסוד העובדתיים של העבירה. יתרה מכך, אף אין דרישה לנוכחות בזירה בעת ביצוע העבירה, ודי בכך כי המבצעים היו מודעים לתכנית משותפת כך שכל אחד מהם תורם חלקו. (ראה עפ' 8328/17 **זיאד ג'בר נ' מדינת ישראל** מיום 28.7.19). במקרה דנן- ההגעה המשותפת (במיוחד לאחר ריב), הנסיעה המשותפת לאחר האירוע, כל אלו מלמדים על מודעות לתכנית.

14. עוד יפים לענייננו דברי כב' השופט מזוז בבש"פ 9095/18 אחמד סידה נ' מדינת ישראל, מיום 6.1.19 כי -

"לשם ביצוע בצוותא של עבירה אין הכרח בהיוועדות מוקדמת או בתכנון מראש בין השותפים למעשה, ודי בשותפות ספונטאנית שנוצרה על אתר לשם השגת מטרה משותפת שבני החבורה מודעים לה. כן נפסק כי קיימת אחריות פלילית במקרה ששותפים התאגדו ב"שותפות ספונטאנית" לביצוע בצוותא של עבירה גם אם לא הוכח מי מהשותפים ביצע את היסוד העובדתי של העבירה"

(הדגשות אינן במקור)

במקרה בפנינו- גם אם ה"התארגנות הספונטנית" אירעה מיד כשחוזרים המשיבים לרכב, ורק המשיב 1 מבצע הירי, העובדה כי הנסיעה נמשכת, מהווה לכאורה התאגדות ושותפות לשם השגת המטרה.

15. רביעית- כפי שציין ב"כ המבקשת - המשיב בחקירותיו ניהל מו"מ לגבי מסירת הנשק, מתוך שבתו במעצר (!! דבר המלמד לא רק על מודעות לקיומו של הנשק, אלא גם על שליטה לגבי המצאו (ראה

מסמך קפ"ה עם החוקר פסקוביץ'; ראה גם קמ"ח).

16. חמישית- כאשר מוטחות הראיות, בהמשך החקירות, במשיבים- לפתע שותקים המשיבים, ויש בכך אלמנט חיזוק משמעותי לראיות (ראה דוח העימות).

17. ודוק- מדובר במשיב **שהנו בעל הרכב ונהג הרכב**; המשיב 1 נכנס לרכב; ממה נפשך- אם המשיב 1 מביא עמו נשק, מסוג קרל, ויושב בחזית הרכב, ברי כי הנשק בר צפיה ועל כן יש מודעות; ואם המשיב 1 אינו מביא הנשק לרכב- בהכרח הנשק מצוי ברכב בעת נהיגת המשיב 2 ובשליטתו, ועל כן בוודאי יש מודעות לנשק!

18. אפנה לעניין זה לע"פ 106/17 **מסיקה ואח' נ' מ"י** (פסקה 35); בש"פ 6729/14 **אזברגה נ' מ"י** (לעניין סמים); ובמיוחד- **סעיף 144 (ד) לחוק העונשין**, התשל"ז 1977.

19. אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לעבירות הנשק.

20. עם זאת- נוכח שחלקו של משיב 2 נמוך מחלק המשיב 1, עיקרו פסיבי, ובהעדר עבר מכביד- יופנה המשיב 2 לתסקיר שירות המבחן.

ניתנה היום, ט' תמוז תש"פ, 01 יולי 2020, בהעדר הצדדים.